

[Forsvarsministeren.]

det foreliggende lovforslag tilstræber. Søværnskommandoen har ikke lagt skjul på, at den ville foretrække en ordning, hvorved administrationen og kontrollen med bevilningernes anvendelse i videst mulig udstrækning overlades til værnens officerer. Den så helst, at det nye forsvarsministerium blev begrænset til et lille sekretariat, men det har forsvarskommissionen ikke ment ville være tilfredsstillende for rigsdagen og befolkningen. Der er jo nemlig ved behandlingen af de militære anliggender ikke alene et spørgsmål om, hvad søværnskommandoen og andre militære chefer mener, der er også et spørgsmål om, hvad befolkningen og rigsdagen kan være tjent med, og jeg henstiller til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at han under forhandlingerne om den nye forsvarsordning også indstiller sig på at interessere sig for, hvad befolkningen og hvad rigsdagen kan være tjent med.

Der er hverken hos mig — og det vil jeg gerne sige til slut — eller hos socialdemokratiets, venstres, de konservatives og det radikale venstres medlemmer af forsvarskommissionen noget ønske om at afskære værnscheferne fra at kunne fremføre deres synspunkter overfor forsvarsministeren, og jeg har om dette spørgsmål udtalt mig særdeles klart i min fremsættelsestale. Jeg ønsker endvidere at tilføje, at jeg naturligvis i et udvalg er villig til at give alle de oplysninger, som det er mig muligt.

Jeg skal med disse bemærkninger overlade til tinget at bedømme, hvem det er, der har været overfladisk ved behandlingen af de problemer, der tages stilling til i det foreliggende lovforslag, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen eller forsvarskommissionen og i særdeleshed dens 5 mands udvalg. Jeg overlader roligt til tingets medlemmer at vurdere den berettigelse, hvormed det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i går på tingets talerstol påny præsenterede sig som bedrevidende og som særlig samvittighedsfuld.

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg vil gerne takke den højtærede forsvarsminister for svaret på det spørgsmål, jeg stillede i går i anledning af oberstløjtnant Dalls angreb på generalløjtnant Gørtz, og jeg vil også gerne takke den højtærede forsvarsminister for de principielle bemærkninger, som han gjorde på baggrund af dette angreb.

Jeg har i anledning af det, jeg sagde i går om oberstløjtnant Dall-affæren, i formiddags fået en henvendelse, hvoraf det

fremgår, at nogle har opfattet mig på den måde, at jeg skulle have beskyldt Dall for at være nazist. Det lå ikke i mine tanker, men af den højtærede ministers rede-gørelse fremgik det jo, at Dall også i 1940 har vist en ringe evne til at vurdere, hvad det var rimeligt at sige offentligt, og jeg synes, det har en vis betydning, at vi ved dette nu.

Den højtærede minister har jo meget udførligt svaret på de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte her i går, men jeg tror, at det måske ikke er helt uden betydning at føje bare et par ord til. Også på mig gjorde det ærede medlems udtalelser i går et ubehageligt indtryk, ikke derved at han havde en anden opfattelse af spørgsmålet enhedsledelse end kommissionens flertal og hans egne partifæller i kommissionen — det synes jo at volde det ærede medlem en egen tilfredsstillelse at have en anden mening om tingene, og den tilfredsstillelse skal jeg være den sidste til at tage fra ham —, men ved den faktiske beskyldning, der lå i det ærede medlems udtalelser i går mod forsvarskommissionen og dens 5 mands udvalg for at have behandlet det pågældende spørgsmål på en ufyldstgørende og overfladisk måde. Det er det, jeg synes vi er nødt til at tage afstand fra, og jeg synes, at hvis det ærede medlem blot alene holdt sig til den foreliggende foreløbige betænkning fra forsvarskommissionen, vil han jo deraf kunne se både generalkommandoens og søværnskommandoens synspunkter udførligt fremstillet og den bedømmelse, der er gjort af disse synspunkter i forsvarskommissionen. Det ærede medlem ved yderligere fra de oplysninger, der på forskellig måde er givet, at disse problemer er overordentlig grundigt gennemdrøftet i forsvarskommissionen. Det er på denne baggrund, jeg synes, det er ubehageligt at høre det ærede medlem tale på en sådan måde, som han gjorde i går, og jeg mener i det hele taget, at det er berettiget at opfordre det ærede medlem til at aflægge den tilbøjelighed, han efterhånden har fået til at skyde folk, der har en anden opfattelse end han, i skoene, at de ikke tager saglige hensyn og ikke behandler spørgsmålene fyldstgørende. Det er jo nemlig ikke første gang, det ærede medlem har kommenteret på den måde; jeg har lagt mærke til, at det også er sket i diskussioner med den højtærede finansminister. Med al respekt for det ærede medlem — og jeg har i hvert fald hidtil sat ham overordentlig højt — må det være mig tilladt i al tilfærdighed at mene, at det ærede med-